

Sygn. akt VI Ca 17/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze VI Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Ozga-Świetlik (spr.)

Sędziowie: SSO Monika Zych-Anastasow

SSO Marek Witzak

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Ślusarczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2019 roku w Zielonej Górze

na rozprawie

sprawy z wniosku E. C. (1)

przy udziale W. M.

o stwierdzenie nabycia spadku po B. M. i J. M. (1)

na skutek apelacji uczestniczki postępowania W. M.

od postanowienia **Sądu Rejonowego w Zielonej Górze**

z dnia 11 września 2015 roku, sygn. akt **INS 1278/15**

postanawia:

I. **oddalić apelację,**

II. **zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 540 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed sądem odwoławczym,**

III. **przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zielonej Górze na rzecz adwokata R. K., prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Z. kwotę 270 zł, plus należny podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej uczestniczce postępowania W. M. z urzędu w postępowaniu odwoławczym,**

IV. **nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze od uczestniczki postępowania W. M. kwotę 493,26 zł tytułem należnych kosztów sądowych.**

SSO M. Z.-A. S. E. O.-Świetlik SSO M. W.

[Przewodniczący sprawozdawca 00:00:00.100] [ns 00:00:00.100] wydane w formie transkrypcji. A więc wniesiona apelacja uczestniczki postępowania w niniejszej sprawie, czyli w sprawie z wniosku E. C. (1), o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłych rodzicach B. M., który zmarł 19 sierpnia 2013 roku i J. M. (1) zmarłej 6 maja 2015 roku nie jest zasadna. Sąd Okręgowy...

[Wnioskodawczyni 00:00:28.109] Przepraszam.

[Pełnomocnik wnioskodawcy 00:00:29.085] Nie przerywamy.

[Wnioskodawcy 00:00:31.385] Bo tam była... data śmierci jest pomyłona. Mamusia zmarła 6 maja.

[Przewodniczący sprawozdawca 00:00:36.080] 6 maja 2015.

[Wnioskodawcy 00:00:38.490] Przepraszam.

[Przewodniczący sprawozdawca 00:00:42.334] Czyli apelacja złożona przez panią uczestniczkę postępowania w tej sprawie nie jest zasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, z których wywiódł właściwe wnioski prawne. Zgodnie z treścią artykułu 382 kpc Sąd II instancji orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego zarówno w I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe w instancji odwoławczej i dopuścił dowód z wnioskowanej dokumentacji medycznej J. i B. M. znajdującej się zarówno w przychodni na A. K., jak również w szpitalu klinicznym w Z. ze złożonych przez panią uczestniczkę zdjęć oraz opinii biegłych psychiatry i psychologa na okoliczność kondycji psychicznej spadkodawców w chwili testowania, czyli czy mieli oni możliwość swobodnego i świadomego wyrażania swojej ostatniej woli, sporządzając w dniu 22 grudnia 2007 roku testamenty notarialne. Żaden z przeprowadzonych dowodów w przedmiotowej sprawie, zarówno przed Sądem I, jak i II instancji nie potwierdził, aby swoboda czy świadomość spadkodawców w chwili testowania była w jakimkolwiek stopniu zaburzona czy ograniczona. Wręcz przeciwnie, powołani w sprawie biegli w swojej opinii z 10 stycznia 2019 roku podali, że zarówno B. M., jak i J. M. (1) mieli pełną zdolność do swobodnego i świadomego wyrażenia woli w chwili testowania, co szczegółowo biegli przedstawili w wydanej opinii, i Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację biegłych [? 00:02:30.119] zawartą w wydanej opinii sporządzonej w przedmiotowej sprawie, która jest zawarta na karcie 416 do 421 akt. Biegli przeprowadzili dokładną analizę dokumentów, którymi się posługiwali, okoliczności, które brali pod uwagę i podstawę wysnucia swoich wniosków. Zgodnie z treścią artykułu 926 kodeksu cywilnego powołanie do spadku wynika z ustawy lub testamentu. Paragraf 2 tegoż przepisu stanowi, że dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. W przedmiotowej sprawie spadkodawcy B. M., jak i jego żona J. M. (1) swą ostatnią wolę wyrazili, sporządzając w dniu 22 grudnia 2007 roku testamenty w formie aktu notarialnego, które to Sąd I instancji otworzył i ogłosił w sprawach Ns 1277/15 i Ns 1276/15. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, oba testamenty zostały sporządzone z zachowaniem wymagań przewidzianych w przepisach artykułu 950 kodeksu cywilnego, 959 i 963 oraz w przepisach zawartych w ustawie Prawo o notariacie (artykuł 79-95). Zmarły w dniu 19 sierpnia 2013 roku B. M. testamentem notarialnym z dnia 22 grudnia 2007 roku Repertorium A 6198/2007 powołał do dziedziczenia całego spadku swoją żonę J. M. (1), a gdy ta nie mogłaby lub nie chciała być spadkobierczynią, stawiając B. M. do dziedziczenia całego spadku w jej miejsce powołał córkę E. B. [? 00:04:35.582]. Równocześnie spadkodawca testamentu wydziedziczył córkę W. M., podając, że postępuje ona upoczywie i w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, nie dopełnia względem spadkodawcy obowiązków rodzinnych, nie odwiedza go, nie interesuje się jego stanem zdrowia, nie pomaga, nie pielęgnuje w starości i chorobie, nie odwiedziła spadkodawcy w szpitalu. Zmarła w dniu 6 maja 2015 roku J. M. (1) także w dniu 22 grudnia 2007 roku sporządziła testament notarialny, Repertorium A 6200/2007, w którym powołała do całości spadku męża, B. M., a gdyby ten nie mógł lub nie chciał być spadkobiercą spadkodawcy, powołała do dziedziczenia całego spadku w jego miejsce córkę E. B. [? 00:05:26.207], wydziedziczając także córkę W. M.. Ponieważ wyżej wskazane testamenty notarialne nie zostały w skuteczny sposób podważone, Sąd I instancji prawidłowo stwierdził w postanowieniu z dnia 11 września 2015 roku, że spadek po B. M. zmarłym 19 sierpnia 2013 roku w Z. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 22.12.2007 roku nabyła w całości żona J. M. (2) z domu S. [? 00:05:57.481]. Stwierdził także prawidłowo, gdyż w chwili otwarcia spadku po J. M. (1) jej mąż B. M. już nie żył, że spadek po J. M. (2) z domu S. [? 00:06:08.369] zmarłej 6 maja 2015 roku w N. S. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 22 grudnia 2007 roku nabyła w całości córka E. C. (2) z domu M.. Ale tutaj należy wspomnieć, że to nazwisko na dzień dzisiejszy mamy inne, ale 30 czerwca 2012 roku pani zawarła związek małżeński ze S. C. i przyjęła nazwisko M.-C.. Uczestniczka postępowania W. M. w wywiedzionej apelacji podważała zdolność do testowania spadkodawców, a w szczególności matki J. M. (1). Ta okoliczność jednak nie

znalazła potwierdzenia w zgromadzonym obszernym materiale dowodowym, choć były sporządzone testamenty przed notariuszem, który też, dokonując tych czynności notarialnych, ma obowiązek ustalić, czy strony działają w stanie pełnej świadomości i swobody co do składania oświadczeń, to Sąd II instancji dopuścił dowód z opinii biegłych, którzy jednoznacznie stwierdzili, że zarówno B. M., jak i J. M. (1) w chwili testowania mieli pełną zdolność do rozpoznawania swoich czynów, pełną zdolność do testowania. Biegli mieli do dyspozycji ogromną dokumentację medyczną, jak również pozostały materiał dowodowy, który zgromadzony został w przedmiotowej sprawie, zarówno przed Sądem I i II instancji, i ocena biegłych, jak i Sądu II instancji nie budzi tutaj żadnych wątpliwości. Poza tym należy zaznaczyć, że żadna ze stron nie zgłosiła skutecznych zarzutów co do opinii biegłego. Opinia w żaden sposób skutecznie nie została podważona. Natomiast zarzuty podnoszone w apelacji stały się gołosłowne, nie znalazły one potwierdzenia w żadnym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie dowodzie, a jak widzimy tych dowodów było przeprowadzonych wiele. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę oraz treść wyżej cytowanych przepisów, a także treść artykułu 385 kpc w związku z 13 paragraf 2 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie pierwszym postanowienia. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł, mając na uwadze treść artykułu 108 paragraf 1 kpc oraz artykuł 520 paragraf... kpc stanowiący, że jeżeli jednak uczestnicy postępowania są w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, a tak było w przedmiotowej sprawie, lub interesy ich są sprzeczne, Sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć je na jednego z uczestników w całości. Sąd również jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach brał pod uwagę treść paragrafu 6 ustęp 2 i paragrafu 10 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie, jak również paragraf 12 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i kosztami tymi obciążył uczestniczkę postępowania. Ta [? 00:09:22.736] pani generowała te koszty, koszty z punktu dwa - to są koszty pełnomocnika, z punktu trzy - koszty strony przeciwnej pełnomocnika, z punktu cztery - są to koszty opinii biegłego i koszty dokumentacji medycznej, którą ściągałiśmy ze szpitala, gdzie szpital nam wystawił rachunek - 22,26 [? 00:09:44.825], i taką też kwotę zasądzono. Dziękuję, to wszystko, są pełnomocnicy, więc o reszcie poinformują.

[koniec części 00:09:54.028]

Wygenerowano z portalu transkrypcyjnego dn. 12.03.2019 r.

Protokolant

M. G.